

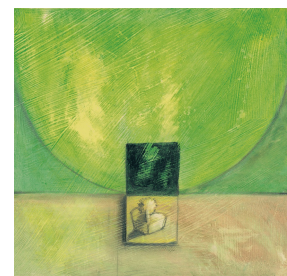

Je geloofsgroei 'in kaart gebracht'

De bedoeling van deze werkvorm is de deelnemers te laten stil staan bij hun eigen geloofsgeschiedenis en geloofsovertuiging. Deze elementen in kaart te brengen en te komen tot een gesprek met de andere deelnemers. Deze werkvorm kan zowel een aanzet zijn voor een groepsgesprek als voor een tweegesprek.

**samen
DON BOSCO
zijn plaats
geven**

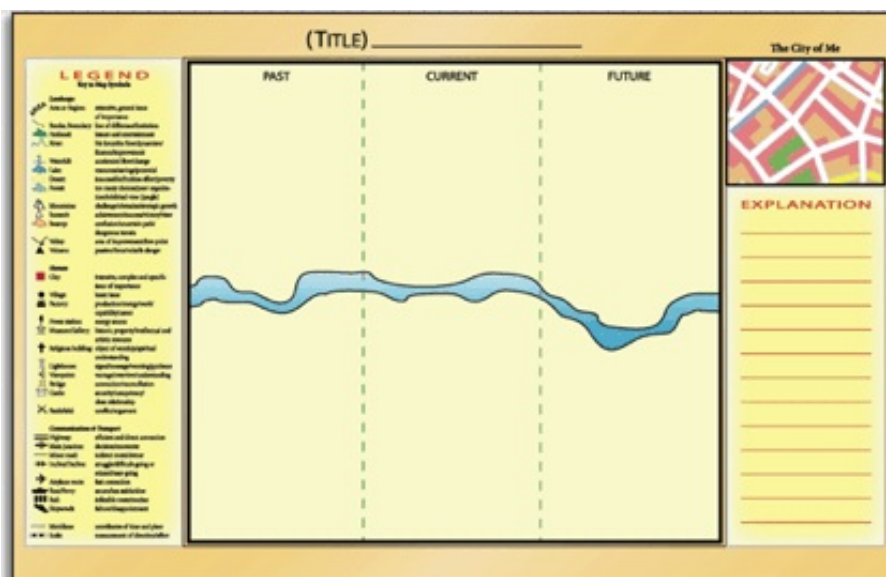

Voorwaarden

- Deze werkvorm vraagt in elk geval een aangepaste ruimte, voldoende tijd, een sfeer van vertrouwen, rust en stilte en een beperkt aantal deelnemers.
- Waar mensen vrij voor deze werkvorm kunnen kiezen, zal je normaal gezien weinig weerstand ondervinden.
- Als je deze werkvorm oplegt moet je vooraf wel goed inschatten of de groep dit aankan.
- Voor de deelnemers moet in elk geval van tevoren duidelijk zijn wat deze werkvorm inhoudt en van hen vraagt. Het gaat hier niet om een discussie over thema's die met geloven te maken hebben, maar om het getuigen mogen zijn van iemands geloofsgeschiedenis. Het is daarom belangrijk dat men niet onmiddellijk op elkaar reageert (tenzij een beperkte mogelijkheid voorzien is om vragen ter verduidelijking te stellen). De een spreekt en de anderen luisteren om alles goed tot zich te laten doordringen.
- Pas in een tweede beweging kunnen de deelnemers vanuit hun eigen beleving en geloofservaring hun herkenning, moeite, verbazing, ... uitspreken en respectvol met de betrokkene in gesprek gaan.

Moment van persoonlijke reflectie

Iedere deelnemer beschikt over een blanco kaart. Deze kaarten zijn eenvoudig te maken naar het onderstaande model. Na de uitleg over de bedoeling en methode laat men voldoende stilte om zich aan de hand van de hulpvragen (zie verder) een beeld te vormen van zijn eigen geloofsgeschiedenis. Wanneer men voor zichzelf de belangrijkste momenten en elementen op een rijtje heeft kan men deze op de kaart tekenen.

Enkele vragen die je bij deze opdracht kunnen helpen en die je in je kaart kan verwerken

Vragen bij het verleden:

- Werd bij jou thuis iets verteld over het geloof, God, Jezus, evangelieverhalen? Wie deed dat dan? Wanneer?
- Wie heeft jou in contact gebracht met geloof en op welke manier?
- Is het voor jou belangrijk dat je gedoopt bent? Wat is de betekenis ervan voor jou?
- Herinner je je nog iets uit je kleutertijd in verband met geloof? Werd er op school iets over gezegd? Werd er in de klas of op school gebeden? Hoorde je verhalen over Jezus? Kwam je toen soms in de kerk?
- Wat weet je nog over je eerste communie? Heb je het gevoel dat je toen iets begreep van de betekenis van dit gebeuren? Herinner je je iets over de voorbereiding ervan?
- Weet je nog dingen over hoe in je lagere schooltijd over geloof gesproken werd in de klas? En thuis?
- Welke voorstelling had je als kind van God? Kan je iets vertellen over je geloof als kind?
- Op welke momenten in het jaar kwam je het meest in contact met elementen van het geloof (Pasen, Allerheiligen...)? Hoe heb je dat ervaren? Wat werd daarover verteld?
- Is er op geloofsvlak voor jou veel veranderd in je puberteit? Hoe keek je toen naar God? Naar Jezus? Naar de evangelieverhalen?
- Welke invloed hebben je vrienden gehad op je geloof?
- Welke invloed hebben andere volwassenen naast je ouders gehad?
- Werd bij je thuis soms gediscussieerd of van gedachten gewisseld over dit thema?
- Nam je tijdens je puberteit nog deel aan vieringen of bezinningen? Hoe beleefde je dat?
- Wat zijn voor jou belangrijke momenten geweest tijdens je leven op vlak van geloof en waarom?

Vragen bij het nu:

- Hoe zou je je Godsbeeld nu omschrijven?
- Waar en wanneer ervaar je iets van God (van het transcendente)? Kan je dat ook heel concreet omschrijven (toen op dat moment, in die context...)?
- Heeft je geloofsovertuiging invloed op je leven?
- Op welke momenten vind je het moeilijk om te geloven en waarom?
- Met welke geloofselementen heb je het moeilijk en waarom?
- Wie is Jezus voor jou? En de Heilige Geest? Zegt het begrip triniteit (drie-ene God) je iets?
- Welke elementen vind jij het belangrijkste in geloven? Welke maken van jou een gelukkiger of beter mens?
- Wat betekenen symbolen en rituelen in het geloof voor jou?
- Zit er voor jou een mysterie in jezelf, in anderen, in het leven? Hoe kijk je daar naar?
- Wat is voor jou de ziel?
- Wat ervaar je als de kern van het leven?
- Hoe denk je over verrijzenis? Over leven over de dood heen?
- Hoe zie je de verhouding tussen goed en kwaad?

Vragen bij de toekomst:

- Geloof je dat elke mens een roeping heeft, Wat zou jouw roeping kunnen zijn?
- Zou je later voor de kerk willen huwen, je kinderen laten dopen, hen gelovig opvoeden... Waarom?
- Welke rol wil je dat je geloof verder in je leven gaat spelen?
- Kies je er voor om volgend jaar in JP je vormsel te doen? In hoever is dit een bewuste en eigen keuze? Vind je het een belangrijke stap?
- Welke betekenis zou je graag aan dit vormsel geven? Hoe zou je dit graag beleven?
- Zou je op vlak van geloof in voorbereiding van je vormsel nog willen groeien? Aan verdieping werken? Wat heb je daarvoor nodig?

Moment van uitwisseling

De begeleider nodigt iedereen om beurt uit om te spreken. Er mag telkens wat stilte zijn tussen de verschillende sprekers. Men spreekt niet vrij maar enkel wanneer men uitgenodigd wordt. Ieder krijgt zo de kans om zijn/haar kaart, zijn/haar geloofsgeschiedenis met de anderen te delen. Men mag in alle eenvoud en met eigen woorden spreken.

Als de begeleider de mogelijkheid wil geven om een vraag ter verduidelijking te laten stellen kan dat op dit moment. Hierbij moet de begeleider wel goed bewaken dat enkel verduidelijkende vragen opgenomen worden en geen inhoudelijke reacties of bedenkingen. De begeleider geeft als laatste ook zijn eigen getuigenis.

In een tweede beweging nodigt de begeleider de deelnemers uit te verwoorden wat hen in de eerste ronde getroffen heeft, wat hen te denken geeft, raakt of uitdaagt, ... Het gaat dus niet om wie het gezegd heeft maar om *wat* de betrokkene gehoord heeft. Het is zinvol om deze tweede ronde ook met enkele minuten van stilte te beginnen. Je hoeft ook niet te zeggen wat je getroffen heeft bij elke deelnemer maar wat je getroffen heeft in het geheel, wat voor jou, nu belangrijk is. Na de stilte nodigt de begeleider weer iedereen uit om te zeggen wat hem of haar getroffen heeft. De strikte regels van om de beurt spreken en luisteren worden nu losgelaten. Wel roept de begeleider de deelnemers op om niet in oeverloze discussie te vervallen.

Zorgvuldig afronden

- De begeleider kan op het einde van het gesprek uitnodigen tot een laatste moment van stilte en het verder daarbij laten.
- Hij kan de stilte afronden met een bezinnende tekst of een gebed.
- Hij kan de deelnemers uitnodigen om met één woord hun ervaring van het gesprek uit te drukken.
- Hij kan de deelnemers uitnodigen tot persoonlijk gebed in stilte.
- Hij kan de deelnemers uitnodigen om iets van dat persoonlijk gebed in de groep te verwoorden. Dit verwoorden gebeurt op eigen initiatief, niemand wordt uitgenodigd. Wie wil komt aan het woord, zelfs meer dan eenmaal. Wie niet wil kan rustig zwijgen. De begeleider nodigt uit om af te ronden met een gezamenlijk gebed.